

پرواز با نماز، سیره شهیدان

پدیدآورده (ها) : محمدی کرمانشاهی، اسماعیل
علوم قرآن و حدیث :: فرهنگ کوثر :: آبان 1377 - شماره 20
از 12 تا 13

آدرس ثابت : <http://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/469522>

دانلود شده توسط : مرکز تخصصی نماز
تاریخ دانلود : 05/11/1395

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و بر گرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [قوانین و مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

پایگاه مجلات تخصصی نور

www.noormags.ir

نماز صبح

شهید محمد حیات بخش در تمام صحنه‌های انقلاب حضور فعال داشت، او در بحبوحه انقلاب تا پاسی از شب بیرون از منزل می‌ماند؛ در تظاهرات شبانه، که هنگام برقراری حکومت نظامی برپا می‌شد، شرکت می‌کرد و در هدایت جوانان می‌کوشید.

نیمه‌های شب با بدنی خسته و کوفته به منزل می‌آمد و با آن که دیر وقت می‌خوابید، زودتر از همه بیدار می‌شد و به اقامه نماز صبح می‌پرداخت.

او در آن شبهای دشوار و پر حادثه، حتی برای یک بار، وقت نماز صبح خواب نماند. مادر گرانقدرش می‌گوید: به خاطر اهمیتی که برای نماز قائل بود، همیشه زودتر از ما به اقامه فریضه صبح می‌پرداخت و فضیلت اول وقت را از دست نمی‌داد.^۱

نماز شب واجب

برادر رزمنده‌ای می‌گوید به شهیدی گفتم: باید خودسازی کنیم وگرنه می‌مانیم. او گفت: نباید نماز شب را ترک کنیم. پرسیدم: چگونه؟

پاسخ داد: باید نماز شب را بر خود واجب کنیم تا دیگر ترک نشود. او تا پایان عمر کوتاهش نماز شب را ترک نکرد. نماز شب وی در گردان زبانزد همه بود. تا آنجا که ممکن بود در خارج از سوله نماز شب می‌گزارد. وقتی داخل سوله نماز می‌خواند، چفیه‌ای روی سرش می‌انداخت تا کسی او را نشناسد، ولی صدای گریه‌اش برای بچه‌ها آشنا بود و در نماز وتر حالی عجیب داشت.^۲

پرواز با نماز، سیره شهیدان

اسماعیل محمدی کرمانشاهی

و به عزّ قدس جمال الله پیوسته‌اند؛ برای آنها دوام حضور است و لحظه‌ای از ذکر و فکر و مشاهدت و مراقبت مهجور نیستند.^۳ ذکر نمونه‌هایی از نماز اهل معرفت و راه یافتگان به محضر نور می‌تواند سبب نورانیت خاطر مشتاقان کمال شود و ما را با نماز مقبول آشنا سازد:

نماز، نیایش همیشگی بندگان با خالق یکتا و نردبان ترقی انسانها در همه دورانهاست. نماز، به خاطر اهمیتش، در کلام معصومان علیهم‌السلام ستون دین شمرده شده و قبولی آن معیار قبولی دیگر طاعات انسان قرار گرفته است.^۱

نماز در دنیا رمز موفقیت و در آخرت کلید بهشت است. خوشا به حال آنان که در دو جهان بخوبی از این نعمت بهره می‌برند. شهیدان در کلام استاد شهید مرتضی مطهری چنین توصیف شده‌اند: «دو شخصیت مصلح و عارف را اگر ترکیب کنند و از آنها یک انسان به وجود بیاورند، شهید به وجود می‌آید.»^۲

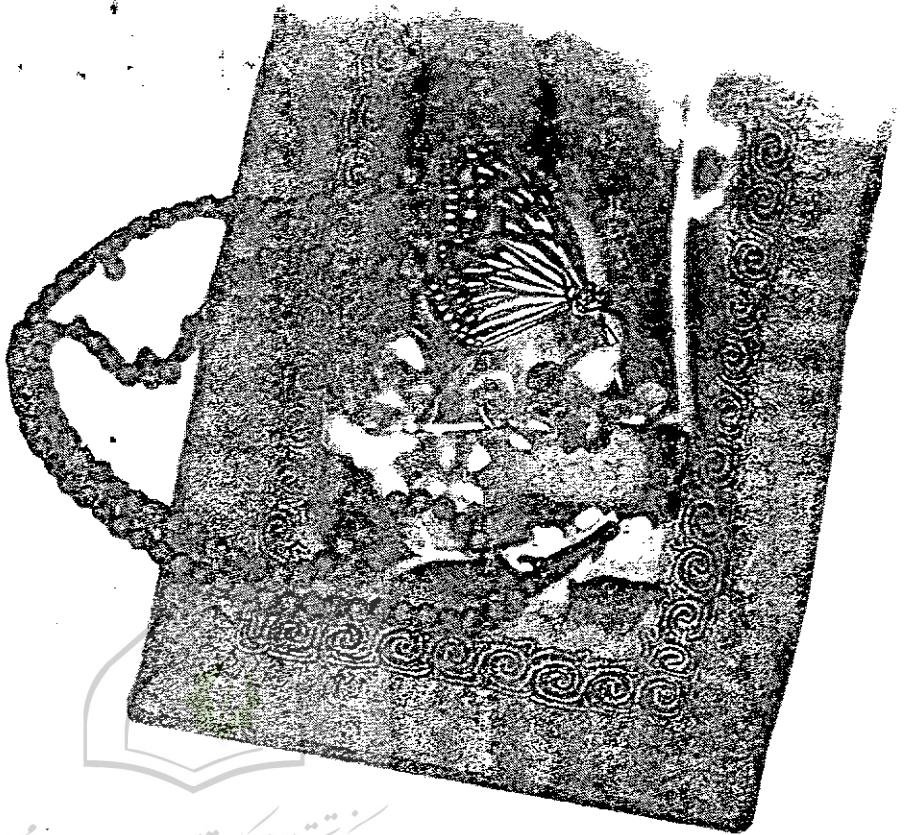
بی‌تردید نماز شهیدان نمونه‌ای ارزشمند از نماز خوبان و نماز مقبول است. شهیدان، که در حقیقت اهل معرفتند، نماز را بسیار گرامی می‌داشتند و بدان اهمیت می‌دادند و امام خمینی رحمه‌الله اهل معرفت را چنین می‌شناساند: «بدان که اهل معرفت و اصحاب مراقبه را به قدر قوت معرفت آنها به مقام مقدّس ربوبیت و اشتیاق آنها به مناجات حضرت باری (عزّ اسمه)، از اوقات صلوات، که میقات مناجات و میعاد ملاقات با حق است، مراقبت و مواظبت بوده و هست.»

آنان که مجذوب جمال جمیل و عاشق و دلباخته حُسن ازلند و از جام محبت سرمست و از پیمانه‌ی السّی بی‌خوردند، از هر دو جهان رسته و چشم از اقالیم وجود بسته

که هنوز سن و سالی ندارد و گناهی مرتکب نشده، چه دیده است که این گونه محو عظمت شده است.^۸

سیر در ملکوت

رزمنده‌ای درباره دوست شهیدش چنین می‌گوید: یکی از خصوصیات که شهید داشت، این بود که در حال نماز پیوسته می‌گریست. او چنان غرق مناجات با معبود خویش می‌شد که همه چیز و همه کس را از یاد می‌برد. یک بار امتحانش کردم، می‌خواستم دریا بم وقت نماز، متوجه اطرافش هست یا نه؟ دیدم گویا تنها کالبدی بر پا ایستاده است و روانش در جهانی دیگر سیر می‌کند.^۱

مرکز تحقیقات کامپیوتر علوم اسلامی

نماز کودکی

مادر شهیدی می‌گوید: وقتی به نافله شب می‌ایستادم، فرزندم، که در سنین کودکی به سر می‌برد، بیدار می‌شد، وضو می‌گرفت و با صفای کودکانه‌اش به نماز می‌ایستاد و با خدا راز و نیاز می‌کرد. بعضی از شبها که خواب می‌ماند، وقتی برای نماز صبح بیدار می‌شد، می‌گفت: مادر، چرا بیدارم نکردی؟ هر وقت خواب بودم به صورتم آب بریز و بیدارم کن.^۷

شیدای نیمه‌شب

پدر شهیدی می‌گفت: فرزند شهیدم تا پاسی از شب در بسیج می‌ماند. وقتی به منزل می‌آمد و اطمینان پیدا می‌کرد همه خوابند، به نافله شب می‌ایستاد و چنان با خدا راز و نیاز می‌کرد که می‌گفتم: خدایا! او،

نماز شب در بیل لودر

برادر رزمنده‌ای می‌گوید: در عملیات رمضان، نیمه شب، مشاهده کردم شهیدی مشغول مناجات و نماز شب است و با صدای بلند گریه می‌کرد. وقتی متوجه حضورم شد، از سنگر بیرون رفت. او را دنبال کردم تا ببینم چه می‌کند. از سنگر بیرون رفته، در تاریکی دنبالش گشتم. سرانجام وی را درون بیل لودری یافتیم که اتفاقاً به طرف قیله بود. در حال نماز و دعا بود و چنان ناله می‌کرد که گویا عزیزی از دست داده است.

این حالت کلی او در دل شب بود. بر خورده‌ایش در روز چنان بود که کسی برنامه مناجاتش را درنیابد. اصلاً اهل تظاهر نبود. بعضی بچه‌ها تصور نمی‌کردند که اهل نماز شب باشد.^۶

منابع

- ۱- اشاره به حدیث «الْأَلْوَةُ عَمُودُ الَّذِينَ إِنْ قِيلَتْ قِيلَ مَا يَبْدُوهُنَّ وَإِنْ رُؤِيَ رُؤِيَ مَا سَوَاهَا»
- ۲- مقاله شهید ضمیمه قیام و انقلاب مهدی (عج)، شهید استاد مرتضی مطهری، انتشارات صدرا.
- ۳- آداب نماز، امام خمینی (قده)، مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (قده)، ۱۳۷۳، ص ۱۰۸.
- ۴- یا یاران سیده، محمد خامه یار، نشر روح، ص ۴۱.
- ۵- ذوالفقار، اکبر جوانی، احمد رضا کریمیان، لشکر مقدس ۱۴ امام حسین (ع)، ص ۱۰۱ و ۱۰۲.
- ۶- بوی خوش آن روزها، محسن کهنتری، لشکر مقدس ۱۴ امام حسین (ع)، ص ۸۶.
- ۷- ستارگان خاکی، محمد خامه یار، لشکر ۱۷ علی بن ابی طالب (ع)، ص ۲۲۲.
- ۸- یا یاران سیده، ص ۱۳.
- ۹- غرشیان، لشکر ۱۷ علی بن ابی طالب (ع)، ص ۳۹.

